



HARRIE DISTER

Over Harrie Dister en zijn werk

Hoe vaak ook in de afgelopen dertig, veertig jaar verkondigd is dat de schilderkunst 'dood' is, dat de kunst alleen nog interessant is als concept, als foto, als installatie, als 'event'..... één ding is zeker, Harrie Dister bekommert zich daar in elk geval niet om en werkt ongestoord door aan zijn eigen oeuvre. Geen gewichtige verhalen van hem over zijn werk in de context van theorie zus of zo. En slim zijn kunst promoten? Niks voor hem. Het ligt hem ook niet, daarvoor is hij in het contact te eigenzinnig.

Misschien is hij wel een van de laatste 'romantische kunstenaars' die met lak aan wat de maatschappij en de kunstwereld van hem verlangen of verwachten, doorgaat met schilderen wat hij zelf belangrijk vindt. Hij is niet bang voor zogenaamde 'crises' in de kunst, hij is niet bang voor de concurrentie van de ons omspoelende beeldcultuur. Hij vindt dat zijn beelden ertoe doen en hij wil ze ons laten zien. Zo zit dat.

Hij schildert iedere dag, ook zonder directe aanleiding van een komende tentoonstelling. Altijd zin, altijd ideeën. "Goed gewerkt, afgelopen tijd", is steevast zijn antwoord als je vraagt naar zijn wedervaren. En dat is bij hem géén frase!

Zelf stelt hij het zo: "Ik voer iets op met verf en tekening. De mens staat daarin centraal tegen een ruimtelijk decor."

Harrie laat ons kijken naar "het leven, een decor waar we allemaal in vertoeven", zonder een alles omvattende waarheid te willen openbaren. Hij presenteert ons 'zijn' wereld waarin ernst en humor, zwaarte en lichtheid hand in hand gaan.

Zijn decors treft hij aan waar hij is, waar hij komt. De Kattendijkdok en zijn grote schepen en bedrijvigheid, de Schelde-oever, de zomerse drukte van het Oostendse strand, de cafés en de muziek in Borgerhout.

Is Harrie daarmee een verteller van verhalen? Anekdotisch in de traditionele betekenis van het woord is hij zeker niet, wil hij ook niet zijn. Hoewel hij verhalen, 'gewone gebeurtenissen' en zijn directe omgeving als uitgangspunt neemt, ziet hij zijn schilderijen in de eerste plaats als vertalingen daarvan in verf, tekening of gouache.

Het was de schilder Maurice Denis die aan het einde van de 19^{de} eeuw het anekdotische, het verhalende in de schilderkunst tot iets overbodigs verklaarde: "Men moet bedenken", stelde Denis, "dat een schilderij, voordat het een strijdros is, een naakte vrouw of een bepaalde gebeurtenis, allereerst

Verantwoordelijke uitgever van deze publicatie / catalogus*:
Leo Kuipers, VZW Theobalds Boothuisje, augustus 2012.

Fotografie: Menno Tomballe, Antwerpen
Tekst: Bernadet Dister, Utrecht
Vormgeving: Carel Zaal, Eindhoven
Printing: Print4Me, Geldrop NL

*Alle werken (op 'n enkele na) zijn tentoongesteld in: Galerie Theobalds Boothuisje, Oostende
25 augustus – 7 oktober 2012.

VZW Theobalds Boothuisje, Vlaanderenstraat 17, 8400 Oostende
+32 (0)59 51 95 93 of +31 655512306, info@theobalds-boothuisje.be www.theobalds-boothuisje.be

werk op omslag: Aan de Schelde, o/d, 80x120

een plat vlak is dat in een bepaalde rangschikking met kleuren bedekt is." Niet het verhaal is belangrijk voor een schilder noch de illusie die je met verf kunt oproepen, maar slechts het puur schilderkunstige: de lijnen, de kleuren en de manier waarop je die ordent. Deze gedachtegang zou uiteindelijk leiden tot de abstracte kunst in al zijn verschijningsvormen.

Ook Harrie beschouwt zijn schilderijen als constructies van kleuren en lijnen, maar bij hem zijn de naakte vrouwen en 'gebeurtenissen' nooit verdwenen: "In picturale zin blijft het landschappelijke, ruimtelijke en verhalende voor mij belangrijk." En inderdaad, telkens zien we werkelijkheid maar dan ingekleurd door de speelse blik van Harrie.

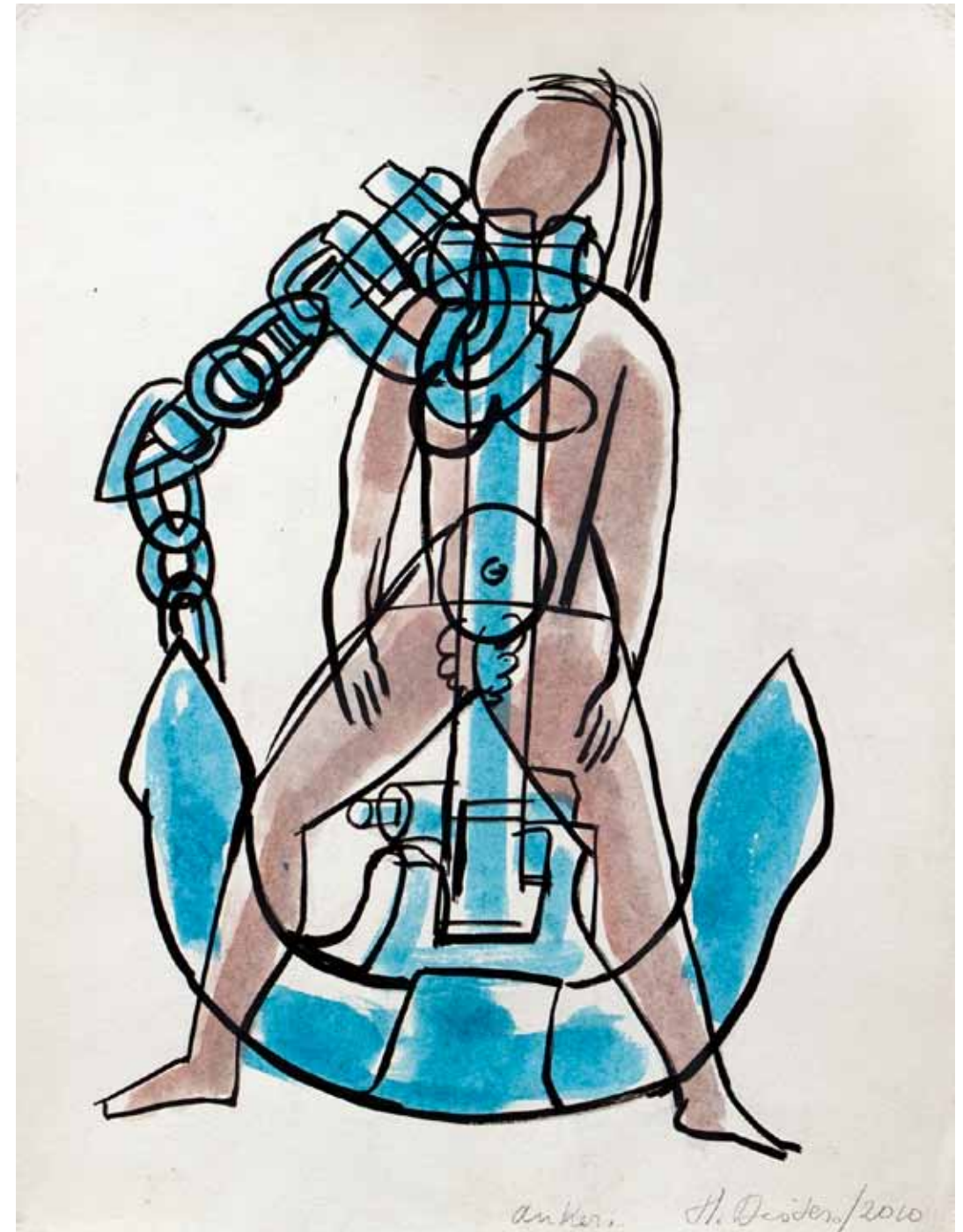
We herkennen Harrie wellicht beter in het antwoord dat de Cobraschilder Constant Nieuwenhuis 50 jaar later gaf op die befaamde uitspraak van Maurice Denis: "Een schilderij is niet een bouwsel van kleuren en lijnen, maar een dier, een schreeuw, een nacht, een mens of dat alles samen"....

Daarmee schaart hij zich in de rij van kunstenaars, veelal expressionisten, die hun doeken kleuren met verhalen en emoties.

Wat we in Harrie's werk ervaren en voelen wordt vooral teweeggebracht door de manier waarop hij zijn 'verhalen' schildert. Door de kleuren die hij toepast en zijn stevige lijnvoering en hechte compositie. Door de schijnbaar concrete, maar op het tweede gezicht toch ook 'vreemde' ruimtes die hij neerzet.

Er valt werkelijk veel te beleven in zijn schilderijen, op dat schijnbaar zorgeloze nazomerse strand of op de boulevard in de avond...

Hoe langer je kijkt, hoe meer er te ontdekken valt.



Anker, penseel+gouache 65x55 2010



Als de schepen binnen komen, o/d 125x180 2009



Binnenvaart, o/d 100x140 2004



Strandslapers, o/d 120x150 2012



Lente II, gouache 75x60 2011



Ganzen, o/d 85x110 2011



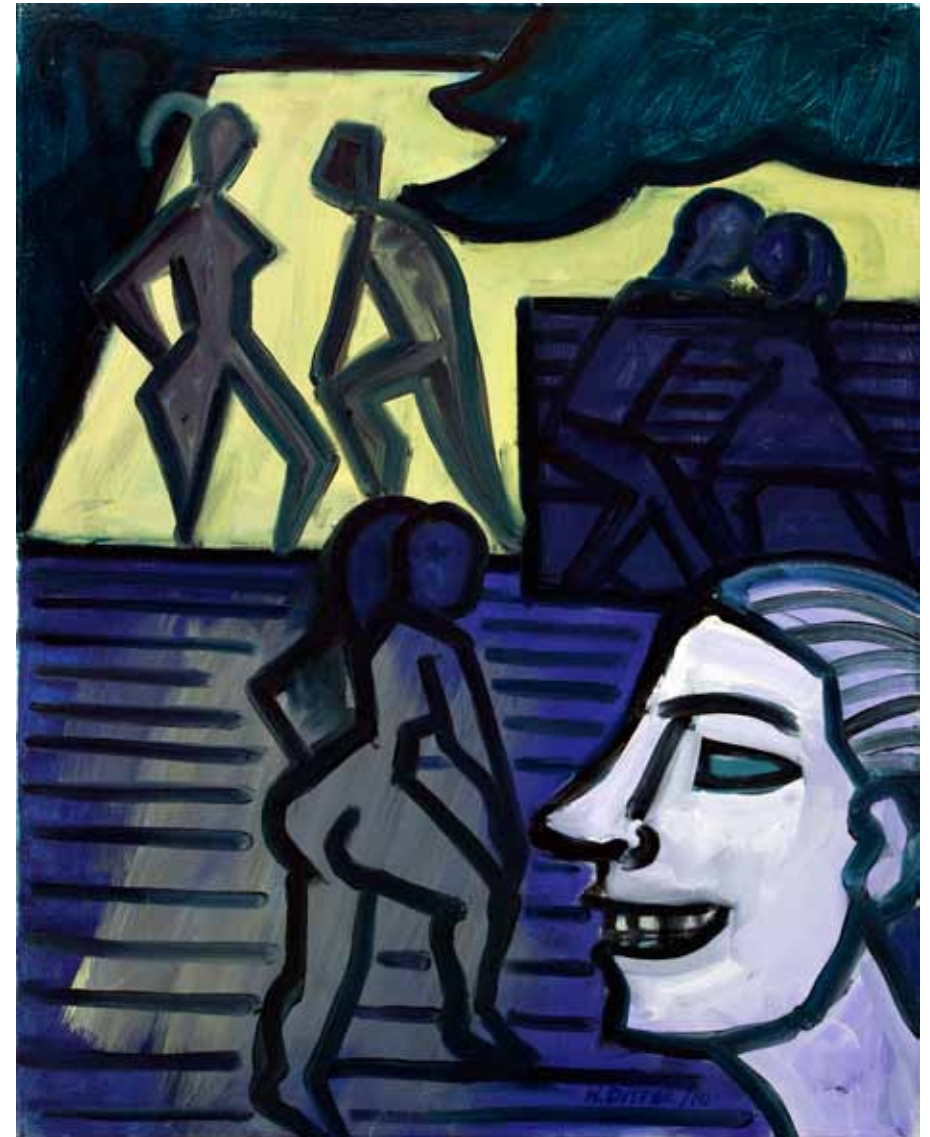
De trap I, o/d 140x110 2009



Kattendijkdok, o/d 190x130 2005



De zessprong, o/d 80x100, 2012



De trap, o/d 95x75 2010



Jazz, o/d 160x115 2011



Naar het festival, o/d 90x70 2010



De ontdekkingsreis, o/d 100x140 2012



Visioen en aangroeiende huizen, o/d 100x140 2007



Nazomer II, o/d 95x125 2011



Herfst I, o/d 95x125 2011



De pyramiden, gouache 60x75 2012



Kust,o/d 150x200 2009



De vlieger, gouache 40x50 2012



De vogel, gouache 60x75 2010



s Avonds op de Boulevard (de machtsrijd), o/d 120x160 2012



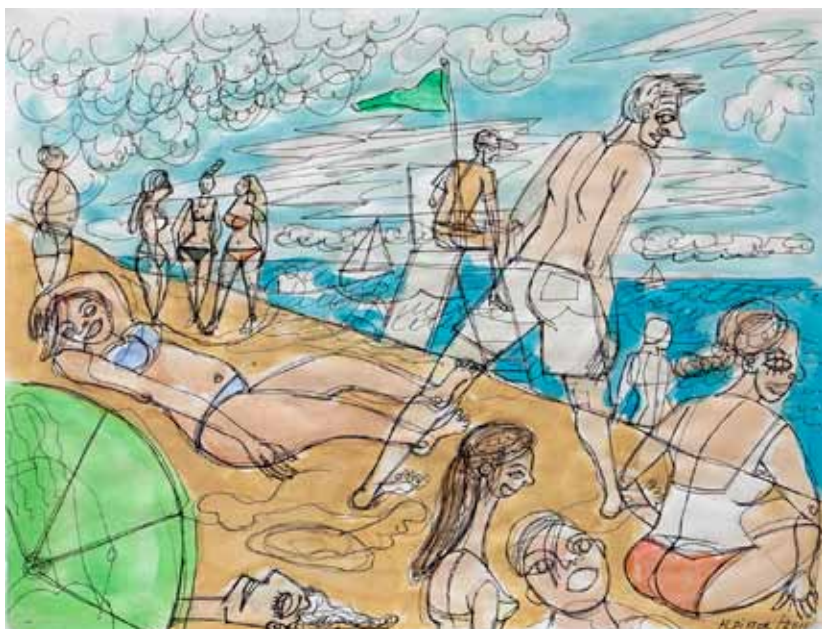
s Avonds op de Boulevard II, gouache 60x75 2012



s Avonds op de Boulevard I, gouache 60x75 2012



De violiste, pen+gouache 40x50 2011



Strandscène, pen+gouache 40x50 2011



Strand en zee, o/d 100x130 2011



De boei, o/d 100x130 2012



Zwaar weer, pen+gouache 40x50 2011



Vissersboot, gouache 40x50 2011



De borstel, o/d 150x200 2008

Harrie Dister, °1949 Roermond NL

Stadsacademie 1965-1968, Maastricht

Jan Van Eyk Academie 1970 - 1972, Maastricht (Schilderen en Decor)

Dublin 1973 (studieverblijf via beurs Dublin University Dep. of Arts)

Woont en werkt in Antwerpen (1988 - 2008 Kattendijkdok, vanaf 2008 Borgerhout)

Selektie uit exposities:

1975 Bonnefanten, Maastricht (groepstentoonstelling)

1984 Etalage Galerie Les Stanley's , 4 x live : Festival "This is not Chicago"

1986 Galerie De Selby, Amsterdam

1987 Euregionale 1, Neue Galerie, Aken (groepstentoonstelling)

1995 Literair Café Den Hopsack en Café De Volle Maan, Antwerpen

1998 Augustinus-Interart, Maastricht

1988 Galerie Equilibrist, Sint Niklaas

1999 Muzart, Antwerpen

2000 Foyer De Spiegel, Sint-Niklaas

2004/2005/2007 Galerie Martin van Blerk, Antwerpen

2010 Galerie Hors Chateau, Luik

2006/2012 Galerie Theobalds Boothuisje, Oostende

